

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας",

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστέλ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά.—
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύν-
σαι ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματῶσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκ κυριῶν.— Μέχρι θανάτου (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωρ-
γιάδου).— Τί θὰ εἶπῃ ὁ κόσμος;— Πρὸς τὴν εὐτυχίαν (ποίημα ὑπὸ δος
Ξανθίππης Καλοσύπης).— Τὰ λουτρά καὶ ἡ καλλονὴ (ὑπὸ κ. Ἑρμεστίνης
Φαῦρε ἱατροῦ).— Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν.— Γυναικείος
κόσμος (ὑπὸ Παρισινῆς).— Ἐξετάσεις.— Καλλιτεχνία καὶ θέατρον.— Ἐβδο-
μαδιαῖον Δελτίον.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλαί.— Συνταγὰί.— Εἰδο-
ποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΒΕΒΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΕΚ ΚΥΡΙΩΝ

Αἱ προλήψεις καταπίπτουσιν. Οἱ φραγμοὶ ὑποχωροῦσι καὶ
ἐξαφανίζονται πρὸ τῆς λογικῆς, πρὸ τῆς ἀληθείας, πρὸ τῆς
προόδου. Αἱ γυναῖκες βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀναγνωρίζον-
ται καὶ παρ' ἡμῖν ὡς παράγοντες ἀπαραίτητοι τῆς προόδου,
καταλαμβάνουσι δὲ ἐν τε τῷ οἴκῳ καὶ τῇ κοινῳίᾳ θέσιν, ἣν
δι' αὐτὰς ἡ φύσις καὶ ὁ θεὸς προώρισεν, καὶ ἦν ὁ ἀνὴρ παρα-
νόμως καὶ ἐγωιστικῶς εἶχεν ὑφαρπάσει καὶ καταχρηστικῶς
κατεῖχε μέχρι σήμερον.

Πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι αἱ κυβερνήσεις ἐνθυμοῦνται ὅτι
τὸ κράτος οὐ τὰς τύχας διευθύνουσιν ἀποτελεῖται ὄχι μόνον
ἀπὸ ἀνδρας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γυναίκας, ὥστε ἐν τοῖς ἀπειραριθ-
μοῖς νομοσχεδίοις ἃ εἰσάγουσιν ὑπὲρ τοῦ ἄρρενος φύλου, νὰ
συμπεριλαμβάνωνται καὶ ἐν ἡ δύο ἀναγόμενα εἰς τὸ ἡμέτερον.

Εἰς τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὀφείλεται ὁ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο
διορισμὸς ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ κυριῶν, εἰς πάντα τὰ παρ-
θεναγωγεία δημοτικὰ τε καὶ ἰδιοσυντήρητα.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκ-
δόσεως αὐτῆς δὲν ἔπαυσε νὰ ὑποδεικνύῃ τὴν ἀνάγκην συστά-
σεως ἐπιτροπῶν ἐκ κυριῶν ὄχι μόνον διὰ τὴν περίοδον τῶν ἐπι-
αυσίων ἐξετάσεων, ἀλλὰ δι' ὀλόκληρον τὸ σχολικὸν ἔτος. Ἀ-
πέδειξε δὲ διὰ σειράς ὅλης ἄρθρων ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν παρθε-
ναγωγείων ἐκ κυριῶν ἐποπτεία θὰ ἠδύνατο εὐεργετικῶς νὰ
ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς κανονικώτερας καὶ σκοπιμώτερας λειτουρ-

γίας τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς παιδείσεως, νὰ προλάβῃ δὲ ἴσως
καὶ ἄτοπα, ἅτινα συνεπάγεται ἡ ἀνάρμοστος ἀνάμιξις ἀνδρῶν,
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκαταλλήλων εἰς τοῦτο, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν
τοῦ φύλου μας.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ θεωρῆται
ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ γυναικείου φύλου πάρεργόν τι ἐντελῶς, οὐ-
δεμία δὲ κατὰ συνέπειαν νὰ λαμβάνηται ἰδιαίτερα πρόνοια
περὶ τῶν παρθεναγωγείων μας, ἅτινα λειτουργοῦσιν, ὡς καὶ
ἄλλοτε εἶπομεν, ὑποβαλλόμενα εἰς τοὺς αὐτοὺς κανονισμούς,
εἰς τὰ αὐτὰ ὡς καὶ τὰ τῶν ἀρρένων προγράμματα. Οἱ κύριοι
νομοθέται μας δὲν ἔλαβόν ποτε τὸν κόπον νὰ σκεφθῶσιν ὅτι, ἐὰν
ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐπλάσθησαν ἴσοι κατὰ τε τὰς πνευματικὰς
καὶ ἠθικὰς δυνάμεις, ἔχουσιν ὁμοῦ ἴδιον προορισμόν, ἴδιον στά-
διον ἐνεργείας, ἴδιον πρόγραμμα τοῦ βίου νὰ ἀκολουθήσωσιν.
Ἐντεῦθεν διάφορος ὅλως ὄφειλε νὰ εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν
θηλέων, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς στοιχειώδους καὶ κα-
τωτάτης τοιαύτης, ἣν παρέχει τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐν ᾧ
μορφοῦνται αἱ προωρισμένα νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τῆς μητρὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀρχὴ τὸ ἡμῖσι τοῦ παντός. Ἡ καλὴ ἀρχὴ ἐγένετο. Ἀφοῦ
τέλος πάντων μετὰ τόσους ἐνδοιασμούς καὶ δυσκολίας καταρ-
θῶθη νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχὴ κυριῶν εἰς
τὰς ἐξετάσεις, καὶ νὰ διορισθῶσι σχετικαί ἐπὶ τούτῳ ἐξετα-
στικαὶ ἐπιτροπαί, ἃς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἀνα-
τεῖλῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν γυναῖκες θὰ κληθῶσι νὰ δώσωσι τὴν
γνώμην των καὶ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ προγράμματος
τῶν παρθεναγωγείων καὶ ἐπὶ τῆς καθόλου τροποποιήσεως τῆς
γυναικείας ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐν-
νοηθῇ παρὰ τε τῶν νομοθετῶν ὡς καὶ ὅλων τῶν ἀνδρῶν ἐν
γένει, ὅτι ἡ κόρη εἶναι ὄν λογικόν, τοῦ ὁποῖου ὀφείλουσι κα-
ταλλήλως νὰ καλλιεργήσωσι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ
οὐχὶ πλαγγῶν, ἣν στολιζοῦσι καὶ χρωματίζουσιν ἐπιδεικτικῶς
καὶ ἀσκόπως, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς στιγμιαῖον ἄθρημα καὶ ἦν

ἀφοῦ βαρυνθῶσι, ρίπτουσι ἀποσυντιθεμένην καὶ ἀποχρωματισμένην ἤδη εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ οἴκου.

Ἐάν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκ τῆς οικονομικῆς εὐεξίας τῶν μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἔθνος τι ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἡ τοῦ ἔθνους εὐμερία, τότε ἀποβαίνει ἀναντίρρητον ὅτι τὰς κλειδὰς τῶν ταμείων τοῦ κράτους κατέχουσιν αἱ γυναῖκες, ἀφοῦ ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς αὐτῶν διαχειρίσεως ὁ δημόσιος πλοῦτος αὐξάνει ἢ ἐλαττοῦται.

Ἄνάγκη λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνομεν, συντονώτατα νὰ ληφθῶσι μέτρα, ὅπως ἡ γυνὴ ὑγιῶς ἐκπαιδευομένη κατανοήσῃ ὅτι εἶνε πολυτίμος παράγων ὄχι μόνον τοῦ οἴκου, ὄν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διευθύνει, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐμερίας ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει. Καὶ ὅπως ἡ τοιαύτη βελτίωσις ἐπιτευχθῆ ἄναγκη νὰ ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ ὡς ἐκ τῆς ὑπερέχου μορφώσεως αὐτῶν δυνάμεται γυναῖκες, ἀποβαίνουσαι οὕτω εὐεργετικά καὶ εἰς τὸ φῶλον τῶν καὶ εἰς τὴν πατρίδα.

Ἡ διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ παρθεναγωγείου Χίλλ διορισθεῖσα ἐκ κυριῶν ἐπιτροπῆ, ἐν ἧ καὶ ἡμεῖς ἐκλήθημεν νὰ λάβωμεν μέρος κατηρίστη παρὰ τῆς νομαρχίας παρὰ τῶν κ. κ. Εὐανθίας Ορρανίδου, Ἐλένης Πάλλη, Α. Ψύλλα, Χαρικλείας Μαύρου καὶ Καλλιρρόης Παρρέν.

ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὑπὸ τὴν ἀκτινοβόλον λάμπιν λυχνίας, ἡμισκιαζομένης ὑπὸ ἀλεξιφώτου ἐκ λεπτῆς πτυχωτῆς καὶ ἀνθοσκεποῦς μουσελίνης, ἡ Ραῦμόνδα ἐργάζεται ἀναμένουσα τὸν Ἰάκωβον.

Βεβαίως θὰ ἔλθῃ ἀφοῦ ἀπὸ ὀκτώ ἡδὴ μηνῶν ἐρξεται ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν. Ἀλλὰ σήμερον ἡ προσδοκία τῆς εἶναι ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἐναγώνιος, ἀनुπομόνως πυρετώδης, κατὰ τὴν ἡσυχον καὶ μακρὰν παρέλευσιν τῶν ὥρων. Ποσάκις ἤδη τὸ βλέμμα τῆς προσηλώθη ἐρωτηματικῶς ἐπὶ τοῦ ἐκκεμοῦς, τὸ ὅποιον πληροῖ τὸ δωμάτιον διὰ τοῦ μονοτόνου καὶ κανονικοῦ παλμικοῦ τοῦ ἡχοῦ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδυνατεῖ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν κίνησιν τῶν δεικτῶν, ἡ Ραῦμόνδα προσπαθεῖ νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἀनुπομονήσιν τῆς ἀνατρέχουσα εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὰς διαρρευσάσας δηλαδὴ ἡμέρας, τὰς ἐναλλάξ εὐχαρίστους καὶ θλιβεράς, καθ' ἃς ἡ χαρὰ ἢ ἡ λύπη ἀπετυπώθη ἀνεξίτηλως ἐν τῇ μνήμῃ τῆς.

Εἰς τοῦ εἶδους τούτου τὰς ὀπισθοδρομικὰς ἀναδρομάς, πράττομεν διὰ τὴν ζωὴν μας, ὅ,τι καὶ δι' ἐν βιβλίον, τὸ ὅποιον ἔχομεν ἤδη ἀναγνώσει. Τὸ φυλλομετροῦμεν παραμελοῦσαι τὰς λεπτομερείας καὶ ἀναζητοῦσαι τὰς σελίδας, αἵτινες ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν παρούσαν τῆς ψυχῆς μας κατὰστασιν.

Ἡ Ραῦμόνδα δὲν εἶχε σχεδὸν παρελθόν. Μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ τῆς ἡλικίας τῆς ἔτους οὐδὲν γεγονός ἄξιον λόγου εἶχε σημειώσει ἡμέραν τινὰ τοῦ βίου τῆς ἥτο ἄρα ἐξ ἐκείνων ἃς λησμονεῖ ἴσως ἡ ἀπόλυτος εὐτυχία, ἀλλὰ καὶ ἡ δυστυχία ἀγνοεῖ καθ' ὀλοκλήριαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ βίος δὲν δύναται νὰ παρέρχεται ἤρεμος, ἀπὸ ἐνός ἡδὴ ἔτους ἡ Ραῦμόνδα δὲν ἐβλεπεν ἀνατέλλουσαν ἡμέραν χωρὶς νὰ ἀναμείνη παρ' αὐτῆς δόσιν μεγάλης χαρᾶς ἢ μεγάλης λύπης.

Ἐσπέραν τινὰ ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ ἐργοστασίου. ἐν ᾧ εἰργάζετο ἡ νεανὶς εὔρε τὴν μητέρα τῆς κλινῆρη. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης συνήθη τρωμερὸς ἀγὼν μεταξύ τῆς θανατηφόρου

νόσου καὶ τῆς ταλαιπώρου κόρης. Ἐπὶ τρεῖς ὅλους μῆνας δὲν ἀπεμακρύνθη τοῦ προσκεφαλαίου τῆς μητρός τῆς, ἐργαζομένη πλησίον τῆς, μαντεύουσα τὰς ἐπιθυμίας τῆς, ὑφισταμένη τὰς ἰδιοτροπίας τῆς, εὐπειθῆς καὶ πραεῖα εἰς τὰς ἀδικίας τῆς ἀγωνιώσεως.

Καὶ ἐνῶ ὁ θάνατος ἀπεστεῖρου τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ τέκνου πρὸς τὴν μητέρα, συμπληρῶν τὸ ἔργον τοῦ χωρισμοῦ, ἡ Ραῦμόνδα μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρυθροὺς ἐκ τῶν δακρῶν, μετὰ τὴν καρδίαν σπαρασσομένην ὑπὸ τῆς ἀγωνίας κατώρθου νὰ κατασκευάζῃ ἄνη τεχνητά, τὰ ὅποια ἀληθῶς ἤνθον ὑπὸ τοὺς ῥοδίνους δακτύλους τῆς. Αἱ καμέλια, τὰ ῥόδα, οἱ κρῖνοι, τὰ ἴα καὶ αἱ λευκάκονθαι ἤνοιγον τὰ πέταλά των ζωηρότατα καὶ θαλερὰ ὡς εὐλογημένα τοῦ οὐρανοῦ γωνία. Ἀλλὰ ὠχρὰ ταῦτα ἀπομύμησις τῆς γονίμου φύσεως, τοῖς ἐλειπεν ἡ ζωὴ: τὸ ἄρωμα.

Τέλος ἡ μήτηρ τῆς Ραῦμόνδας ἀπέθανε, καὶ ἡ ἀπελπισία τῆς κόρης ὑπῆρξε μεγίστη, ἄνευ ὀρίων. Ὡς τόσοι ἄλλοι δυστυχεῖς ἐν τῷ κόσμῳ, ἄνευ φιλίας, μόνη ἐν τῷ μέσῳ τόσων ἐγωιστῶν ἀδιαφόρων, οὐδένα εἶχε νὰ συμμερισθῆ τὴν θλιψίν τῆς, παρ' οὐδενὸς προσεδόκα παρηγορίαν. Ἀλλ' ἡ ἐγκαρτέρησις εἶναι ἡ δύναμις τῶν ἀσθενῶν.

Ἡ μόνωσις ἐν τούτοις εἰς ἣν εἶχε καταδικασθῆ ἀπέβαινε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μᾶλλον ἀφόρητος. Ἡ καρδία τῆς ἤρχισε νὰ ἀφυπνίζεται ἡδέως. Ἐπὶ μακρὰς ὥρας παρεδίδοτο εἰς βρεμβασμῶς, πέραν τῶν ὁποίων διεγίνωσκεν ἀκτίνας χαρᾶς, ὅτε αἴρνης ἐσπέραν τινὰ συνήντησε τὸν Ἰάκωβον, τοῦ ὁποῦ το διανγῆς καὶ ἐρευνητικὸν βλέμμα διεσείδεν εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς ψυχῆς τῆς, συνταράσσον αὐτὴν διὰ γοητευτικῆς συγκινήσεως.

Ὑπὸ τὴν θερμὴν ταύτην καὶ ζωογόνον ἀκτίνα ὅλα τὰ ἀμφιταλαντευόμενα καὶ τέως ἀνεξήγητα αἰσθημάτά τῆς ἔλαβον μορφήν καὶ ὀρισμὸν τινα, ἐκ τῆς συγκρατούσεως δὲ τὴν καρδίαν τῆς ἀνεκφράστου συγκινήσεως ἡ Ραῦμόνδα ἐνόησεν ὅτι ἡγάπα καὶ ἡγαπάτο.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὸν συνήντα πάντοτε εἰς τὸν δρόμον τῆς περιπαθῆ, τρωμερὸν εἰς βλέμματα, ἀλλὰ πάντοτε σεβόμενον αὐτὴν, πάντοτε δειλὸν καὶ ἐρυθριῶντα ὡς παιδίον. Τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ μάθῃ πὼς τέλος καπέπεν ὁ χωρίζων αὐτοὺς ἀόρατος φραγμός, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐρωτᾷ πὼς δύο σταγόνες δρόσου πίπτουσαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συναντῶνται ἀνὰ τὸ ἄπειρον καὶ πρὶν ἢ τοποθετηθῶσιν ἐπὶ κόκκου φυτοῦ, ἐνοῦνται ἀποτελοῦσαι μίαν καὶ μόνην.

Τῇ ὠμίλησε μετὰ τόσης γλυκύτητος, μετὰ τόσης στοργῆς, ὡστε δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ τὸν ἀκούσῃ, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ τῷ ὀμολογήσῃ ὅ,τι ἠσθάνετο ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ ζωὴ τῆς διέρρευσε πλήρης εὐτυχίας, χαρᾶς, ἀγνοῦ καὶ εὐγενοῦς ἔρωτος. Ἄνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Ἰάκωβον νὰ τὴν ἐπισκεπτήται, διήρχοντο δὲ στιγμὰς ὑπερτάτης εὐδαιμονίας ποιοῦντες σχέδια διὰ τὸ εὐτυχὲς μέλλον. Οὐδέποτε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα νέφος τι ἐσκίασε τὸν οὐρανόν, ἐν ᾧ ἀκτινοβολεῖ ὁ ἔρωτος τῆς Ραῦμόνδας διὰ τὸν Ἰάκωβον. Ἐν τῇ ἀπειρίᾳ τῆς πρὸς τὰ πράγματα τοῦ βίου ἐπίστευσεν εἰς τὴν αἰώνιαν παράτασιν τῆς εὐτυχίας.

Καὶ ἤδη ὑπὸ τὴν ἀκτινοβόλον τῆς λυχνίας τῆς λάμπιν ἡ Ραῦμόνδα ἐνήυμειται, πλήρης ἐμπιστοσύνης καὶ ἐλπίδος.

Ἐκεῖνος εἶνε δι' αὐτὴν τὸ πᾶν, ὁ κόσμος ὅλος. Εἶνε ἡ πνοή τῆς, ἡ ψυχὴ τῆς, ἡ ζωὴ τῆς. Naί, μετ' ὀλίγον θὰ τῇ ἐπαναλάβῃ τὰς γλυκεῖας ἐκείνας λέξεις: *μέχρι τοῦ θαλάτου ἠγαμένοι*.

Ὁλη λοιπὸν αὐτὴ ἡ εὐτυχία ἦτο μόνον ὄνειρον; Ἰδοὺ τρεῖς παρῆλθον ἐβδομάδες, χωρὶς ὁ Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ πλουσίου ἐμπόρου Λιναιν νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ραῦμόνδαν. Ἡ δυστυχὴς εἶνε παράφρων ἐξ ἀπελπισίας. Κθήθῃ μόνη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρώπων τῆς. Τὸ ἀπλανὲς καὶ θλιβερὸν βλέμμα τῆς πλανᾷται ἐπ' αὐτῶν. Ἐννοεῖ ὅτι ὅπως δὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὰ ἄνητα ταῦτα ζώη ἢ ἄρωμα, τῇ εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὴν ἀπολεσθεῖσαν εὐτυχίαν, τὸν ἔρωτα ἐκείνου.

Ὁ Ἰάκωβος νυμφεύεται. Ἐμαθεν ἡ ἀτυχὴς τὴν τρωμερὰν ταύτην εἰδησιν χωρὶς νὰ ἀποθάνῃ. Naί! ὁ πατὴρ τοῦ ἀπήτησε τὸν γάμον τοῦτον μετὰ πλουσίας κληρονομίου καὶ ἐκεῖνος ἠναγκάσθη νὰ ὑποταχθῆ εἰς τὴν πατρικὴν θέλησιν.

Ὁ γάμος τελεῖται σήμερον καὶ ἡ Ραῦμόνδα ἀπεφάσισε νὰ πορευθῆ εἰς τὸν ναόν. Naί θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν λειτουργίαν ἐκείνην, δι' ἧς ἐν τῇ καρδίᾳ ἄλλης νέας θὰ γέννηθῆ εὐτυχία, καθ' ὃν χρόνον θὰ θάπτεται ἡ ἰδική τῆς. Ὡς οἱ καταδικασμένοι εἰς θάνατον στρατιῶται αὐτὴ μόνη θὰ ἀπαγγεῖλῃ τὴν θλιβερὰν λιτανείαν ἐπὶ τῆς καταστραφείσης εὐτυχίας τῆς, ἐπὶ τῆς συντριβείσης ζωῆς τῆς. Καὶ διὰ τὴν πένθιμον ταύτην τελετὴν ἡ Ραῦμόνδα ἐνεδύθη τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρός τῆς πένθιμον τῆς ἔνδυμα.

Ἡ Ραῦμόνδα εἶχε τοποθετηθῆ ὑπὸ τὴν κέρθηκα. Τὸ χρῶμα τῆς ἔνδυμασίας τῆς, ὁ μέλας πέπλος ὅστις ἐπλαίσου το πρόσωπόν τῆς ἔκκαμον νὰ φαίνεται μεγαλητέρα ἢ ὠχρότης τῆς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξέπεμπον παραδόξους ἀκτίνας.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὰ ὄργανα ἀντηχοῦσιν ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ ἱεροῦ, ἐν ᾧ ἐν πυκναῖς τολύπαις καπνοῦ ἀνέρχεται τὸ θυμίαμα. Αἱ μεγάλα θύρα ἀνοίγουσι καὶ ἡ νυμφικὴ πομπὴ προχωρεῖ βραδέως. Οἱ μελόνομοι βαδίζουσι συγκεκνημένοι, σοβαροί. Γονατίζουσι καὶ ἡ λειτουργία ἀρχίζει.

Ἡ Ραῦμόνδα εἶνε ἀπερροφημένη ἐν τῇ προσευχῇ, ἐν τῷ πόνῳ τῆς. Οὐδεμία κακὴ σκέψις ἀπασχολεῖ τὸ πνεῦμά τῆς, διότι ἡ καρδία τῆς εἶνε πλήρης γενναίας ἐπιεικειᾶς. Ψυχὴ γυναικῶς, σύμβολον συγγνώμης! Ἡ Ραῦμόνδα συγχωρεῖ τὸν ἀχάριστον, τὸν σκληρόν, ὅστις συνέτριψε τὴν κάρδιαν τῆς.

Ἡ στιγμὴ πλησιάζει. Ὁ ἱερεὺς χατέρχεται τοῦ ἱεροῦ, ἵνα εὐλογῆσῃ τοὺς νεονύμφους. Ἡ Ραῦμόνδα ἐγείρεται καὶ προχωρεῖ ἐπὶ τῶν ψυχρῶν βαθμίδων, αἵτινες ὁμοιάζουσι πρὸς ἐπιταφίους πλάκας. Ὁμοιάζει πρὸς ἀγαλμα παραδόξως ζωογονήεν.

Ἄσμα γλυκὺ καὶ μελαγχολικὸν γοητευτικῆς μελωδίας ἀρχεται. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἱερεὺς προφέρει τὴν ἱεράν καὶ στερεότυπον φράσιν, φωνὴ γλυκεῖα καὶ σοβαρὰ ἐνοῦται πρὸς τὴν ἡχὴ τῶν ὀργάνων, ἀτινα φαίνονται συνοδεύοντα αὐτήν. Ἡ Ραῦμόνδα ὀμιλεῖ.

Ἰάκωβε, λέγει, ὠρσίθηθι ὅτι θὰ ἐζῶμεν μέχρι θανάτου ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον. Ἐλησμονήσας τὸν ὄρκον σου, ὃν ἐγὼ ἐνήυμουμαι. Σε συγχωρῶ. Ὑγιαίνε! Καὶ μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ἡ κόρη ἔπεσε νεκρά. . . .

Πάντες οἱ παρευστώτες ἔμειναν ὡς ἀπολιθωμένοι ἐκ συγκι-

νήσεως καὶ φρίκης. Μόνος ὁ Ἰάκωβος μετὰ τὸ βλέμμα ἄγριον, ἡμιπαράφρων σχεδὸν ἐρρίφη παρὰ τὸ πτώμα τῆς κραυγάζων: Ὡ θεέ μου! τί ἐπραξα καὶ σεις, πάτερ μου, ποῦ με ὠθήσατε; Naί, Ραῦμόνδα, μέχρι θανάτου ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον! . . .

Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ ὠπλισμένη δι' ἐγγχειριδίου, ὄπερ ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ εὔρηκεν εὐκόλως τὴν διεύθυνσιν τῆς καρδίας. Τὸ αἷμα ἀναβλύζον ὡς κύμα χρωματίζει διὰ μεγάλης ἐρυθρᾶς κηλίδος τὸν λευκὸν τοῦ ὑποκαμίσου θώρακα, ἐνῶ ὁ νέος πίπτει παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἣν τόσοσιν εἶχεν ἀγαπήσει.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἐλένη Γεωργιάδου

ΤΙ ΘΑ ΕΙΠῆ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ;

Τί θα εἶπῃ ὁ κόσμος ; Ὁ κόσμος αὐτὸς εἶναι τὸ εἰδωλὸν ἐν ταύτῳ δὲ καὶ ὁ κακὸς δαίμων πληθῆς ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ κόσμου μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ κατοικῶμεν εἰς μεγάλην οἰκίαν, νὰ ἐκπαιδευόμεν τὰ τέκνα μας εἰς τὰ ἀκριβώτερα σχολεῖα ἢ διὰ ξένων παιδαγωγῶν, νὰ ἔχωμεν ἔπιπλα ἐκ μετᾶξήν καὶ πολυτίμων ξύλων, νὰ ὑπηρετούμεθα ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ὑπηρετῶν, νὰ φέρωμεν καθ' ἑκάστην καὶ νέον φόρεμα, τέλος ἡ γνώμη ἦν ὁ κόσμος ἔχει περὶ ἡμῶν μᾶς ὑπαγορεύει ὄχι μόνον τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἐτι.

Ἡ φιλοδοξία, ὁ πόθος τοῦ νὰ ἐκπλήξωμεν τὸν κόσμον, τοῦ νὰ φανώμεν ὑπέρτεροι τοῦ ὅ,τι εἶμεθα πραγματικῶς, τοῦ νὰ διακριθώμεν, μᾶς καθιστῶσι δούλους μιᾶς προλήψεως ἀκατανόητου, μιᾶς παραλόγου ἰδέας, ἧτις γίνεται παραίτιος τῆς δυστυχίας ὅλου τοῦ βίου μας. Καὶ θὰ εἶμεθα συγγνωστοὶ κάπως, ἔαν τοῦλάχιστον τὸ ἐλατήριον τῆς ἰδέας, τῆς προλήψεως ταύτης ἦτο εὐγενές, ἔαν ἐπετυγχάνομεν τοῦ ποθουμένου διὰ τῶν θυσιῶν εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα, ἔαν ἡ ἡμᾶς ἢ τοὺς περὶ ἡμᾶς καθιστῶμεν οὕτω εὐτυχεῖς.

Ἀλλ' ὄχι ὁ σύζυγος ἐργάζεται ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων μέσων, ὑποβάλλων σιγὴν εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῆς συνειδήσεώς του, παραβλέπων τὴν ἐξαντλομένην ὑγίαν του, ὅπως κερδίσῃ περισσότερα καὶ μᾶς ἐξασφαλίσῃ οὕτω τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀπέναντι τοῦ κόσμου ἀναλαμβάνομεν.

Ἐπειδὴ ὁμως μετὰ δυσκολίας κατορθοῦται ὅπως διὰ μὴνης τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνταποκριθῆ τις εἰς τὰς δαπάνας πολυτελοῦς καὶ ἐπιδεικτικῆς βίου, διὰ τοῦτο ἀναγκάζομεθα νὰ θυσιάζωμεν τὴν πραγματικὴν εὐμάρειαν εἰς τὴν φαινομενικὴν τοιαύτην, νὰ στεροῦμεθα τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ἵνα δαπανῶμεν εἰς περιττά.

Καὶ οὕτω εὐρισκόμεθα συνεχέστατα πρὸ τοῦ παραδόξου φαινομένου οἰκογενειῶν, αἵτινες διαιτῶνται μετ' ἡμίσειαν ὅκταν κρέατος ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν, αἵτινες ἀντικαθιστῶσι τὸν βούτυρον διὰ τοῦ λίπους, τὸν καφέ διὰ τῆς κριθῆς, τὸν οἶνον διὰ τοῦ ὕδατος, αἵτινες δὲν πληροῦνται τὸν παντοπόλην καὶ τὸν λαχανοπόλην των, ἀλλ' οὔτε τὰς βαπτρίας καὶ ὑπηρετρίων των, ἵνα οἰκονομήσωσι τὰς δαπάνας ἐπιδεικτικῆς ἐσπερίδος, ἢ ταξιδίου ἢ ἐνδυμασιῶν πολυτελῶν.

Ἀλλ' ἔαν διὰ τῆς θυσίας τῆς ὑγείας ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας μας ἰκανοποιεῖτο τοῦλάχιστον ὁ μάταιος ἐγωισμὸς μας ἔαν κατωρθοῦμεν νὰ κάμωμεν τὸν κόσμον νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶμεθα πραγματικῶς οἱ θελοῦμεν νὰ φανώμεν, ἔαν διὰ τοῦτο προ-

σει λκύομεν τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ὑποφερτόν.

Δυστυχῶς ὁ κόσμος εἶνε ὀξυδερκής, εὐφυής, περιέργος, ὅταν εἰδίᾳ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν του, ἀμειλικτος διὰ τὰ λάθη καὶ τὰς πλάνης μας, ἀνηλεής ὅταν ἐννοήσῃ ὅτι θέλομεν νὰ τὸν ἀπατήσωμεν.

Προσκλιθεὶς τοὺς νομιζομένους φίλους σας εἰς ἐσπερίδα, τοῖς προσφέρετε ὅ,τι ἐκλεκτὸν δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ τις, ἔχετε τὸν οἶκόν σας εὐπρεπισμένον διὰ φιλοκάλου πολυτελείας, τὰ ἀνά πᾶσαν γωνίαν ἐσπαρμένα ἐπιχαρίτως ἄνθη μοσχοβολοῦσι τὸν ἀέρα, ὃν οὗτοι ἀναπνεύουσι, μουσικῇ ἐκλεκτῇ τοὺς μεθύει καὶ δικαιοῦσθε νὰ ἐλιπίζετε, ὅτι τοὺς εὐχαριστεῖτε, τοὺς καθιστάτε εὐτυχεῖς, προκαλεῖτε τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν των.

Πλανᾶσθε. Οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι σας ἀφοῦ φάγωσι καλῶς καὶ ἀναπαυθῶσιν ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἐπιπλῶν σας καὶ μεθυσθῶσιν ἐκ τῶν ἡδυτάτων ἀρωμάτων τῆς μυροβόλου ἀτμοσφαιρας τῶν αἰθουσῶν σας, θὰ ἀρχίσωσι νὰ ζητῶσι τὸ μυστήριον, τὴν θαυματουργὴν δύναμιν, δι' ἧς κατορθοῦτε νὰ ἐπιτελήτε τὰ θαυμάσια ταῦτα. Οὕτω παρακολοῦθοῦσι τὸν σύζυγόν σας ἐν τῇ ἐργασίᾳ του, ὑπολογίζουσι τὰ πηθὰ κέρδη του, πληροφοροῦνται ἐὰν ἔχητε πλουσίους συγγενεῖς, ὧν τὰς κληρονομίας προεξοφλεῖτε, ἐρευνῶσι τὰ θυλάκιά σας, τὰς ἀποθήκας σας, κατασκοπεύουσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον σας, καὶ ὅταν τέλος πεισθῶσιν ὅτι δὲν εἴσθε ὅποιοι θέλετε νὰ φανῆτε, τότε ἀνηλεεῖς, ἀμειλικτοὶ δὲν φρίδονται οὔτε αὐτῆς τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς σας, εἰς βάρος τῆς ὁποίας καταλογίζουσι πάσας τὰς περιττὰς ταύτας δαπάνας καὶ ἐπιδειξίσεις.

Ἐὰν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν ὅτι ἡ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μας πολυτέλεια κυοφορεῖ πάντοτε τὴν πτωχειάν, πειθόμεθα ὅτι ἡ μανία τῆς ἐπιδειξίσεως εἶνε ἀκόρεστον τέρας, καταβροχθίζον τὴν εὐτυχίαν μας, ὑπονιμεῖον τὴν τιμὴν μας, καὶ σπείρον ἀνά πᾶν βῆμα τοῦ ἐν τῷ βίῳ δρόμου μας τὸ ψεῦδος, τὴν ἀπάτην, τὸν φθόνον καὶ τὴν καταφρόνησιν ἀκριβῶς τοῦ κόσμου, τὸν ὅποιον ὑποθέτομεν ὅτι ἰκανοποιούμεν διὰ τοῦ ἐπιδεικτικῆς βίου μας.

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΚΑΙ Η ΚΑΛΛΟΝΗ

Ἄριστον μέσον ὅπως καταστή τις ἡ διατηρηθῆ ὥραία εἶναι ἡ μεγάλη χρῆσις τῶν λουτρῶν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας καὶ οἱ Ρωμαῖοι μᾶς ἐκλυτροδότησαν τὸ ἔθιμον τῶν συνεχῶν λουτρῶν. Τὰ λουτρά ἐν Ρώμῃ εἶχον διοργανωθῆ μετὰ μεγάλην πολυτέλειαν καὶ θαυμαστὴν μεγαλοπρέπειαν, τοῦτο δὲ διότι οἱ Ρωμαῖοι διήρχοντο τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας εἰς τὰ καταστήματα τῶν λουτρῶν, τὰ ὅποια ἐχρησίσμεον ταυτοχρόνως ὡς μουσεῖα, λέσχαι, σύλλογοι καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ὑπῆρχον ὀκτακόσια ἐβδομήκοντα λουτρά εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν ἰδιωτικῶν, αἶτινα ὑπερέβαινον κατὰ τὸν πλοῦτον τὰ δημόσια, διακεκοσμημένα μετ' ἐργᾶ τῶν ἐξοχωτέρων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν. Οἱ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ πολυτίμων μαρμάρων, τὸ ἔδαφος δὲ καὶ τὸ ὑπόστειγον ὑπὸ μωσαϊκῶν ἔτι πολυτιμοτέρων.

Οἱ λούομενοι ἐβυθίζοντο πρῶτον ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος, μετὰ ταῦτα δὲ ἐντὸς χλιαροῦ, μεθ' ὃ ὑπεβάλλοντο εἰς ἐντρίψεις, μέχρησι οὐ τὸ δέριμα των καθίστατο μαλακὸν ὡς βελουδον. Τότε ὑπάλληλοι πρὸς τοῦτο τεταγμένοι ἐξέτειναν τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος τοῦ λουομένου καὶ ἤλοιπον αὐτὰ διὰ μύρων ἀρω-

ματωδῶν καὶ ἀλοιφῶν. Μεθ' ὃ καὶ ἐνέδουον τὸν λουθέντα ἐντὸς θερμῶν ὑφασμάτων καὶ τὸν ἔφερον οἶκοι ἐντὸς φορείου· οἱ πτωχοί, οἵτινες δὲν εἶχον φορεῖα, ἀλλ' οὔτε δούλους, ὅπως τοὺς φέρωσιν ἐπ' αὐτῶν, ἐνεδύοντο μόνοι καὶ ἐπέστρενον εἰς τὸ ἔργον των περὶ.

Λουτρὸν ὅπερ λαμβάνει τις ὄχι μόνον διὰ τὴν καθαριότητα, ἀλλὰ καὶ ἐπιβοηθητικὸν διὰ τὴν καλλονὴν πρέπει νὰ εἶναι χλιαρὸν, ἀλλ' ὄχι θερμὸν. Ἀπαλλάττει τὸ δέριμα ἀπὸ τὸν κονιορτὸν καὶ ἐμποδίζει πᾶσαν ἐπιδερμικὴν νόσον, διατηροῦν τὴν τρυφερότητα καὶ ἐλαστικότητα αὐτοῦ καὶ διοχετεύον εἰς ὅλον τὸ σῶμα αἰσθησὶν λίαν εὐάρεστον.

Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον νὰ προσθέτωμεν εἰς τὸ χλιαρὸν ὕδωρ καὶ ζένην τινὰ ὕλην, ἐὰν ποθῶμεν τὸ λουτρὸν νὰ συντελέσῃ κατὰ τι εἰς τὴν σωματικὴν καλλονὴν μας. Ἡ σύζυγος τοῦ Νέρωνος ἐλούετο ἐντὸς χλιαροῦ γάλακτος, ἐνφ' ἡ Μαρία τῆς Σκωτίας ἐλούετο ἐντὸς οἴνου. Διάσημος τις Ἄγγλις μυρψὸς συνιστᾷ τὰ ἐξ οἰνοπνεύματος λουτρά.

Ἄλλα πάντα ταῦτα εἶναι δαπανηρά, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὴν γυναικεῖαν φιλαρέσκειαν τοιαύτη θυσία. Ἐν τούτοις ὕδωρ ἐντὸς τοῦ ὁποῖου βράζει τις πίτυρα καὶ ἄμυλον ἐντὸς σακκιδίου, φέρει τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἔφερον ἄλλοτε τὸ γάλα. Ἀντὶ δὲ τοῦ οἴνου καὶ οἰνοπνεύματος ἡ χρῆσις ὅξους ἀρωματισμένου ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐπιφέρει τονωτικὸτητα καὶ σκληρότητα εἰς τὰς πλαδαράς σάρκας.

Ἐν γένει δὲ τὸ ἀρωματικὸν ὄξος ὠφελεῖ μεγάλως εἰς ἐντρίψεις τοῦ σώματος μετὰ τὸ λουτρὸν. Ὡς τοιοῦτον συνιστάται τὸ διὰ τῶν ἀκολούθων οὐσιῶν κατασκευαζόμενον. Λαμβάνετε ἀνά 10 δρ. ἐκ τῶν ἀκολούθων ἀρωματικῶν φυτῶν, ἀψίνθου, λιθωνωτίδος, φασκομηλιάς, ἡ δυόσμου, πηγάνου, λεβάντας, σταυροχόρτου, καμπορᾶς. Ἀφίνετε τὰ φυτὰ νὰ μουσκειθῶσιν ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἐντὸς 100 δραμ. ὅξους δυνατοῦ, τὴν δὲ καμπορᾶν ἐντὸς ἡμισείας ὀκᾶς οἰνοπνεύματος. Περάσατε τότε ὅλα αὐτὰ διὰ καθαροῦ λεπτοῦ ὑφάσματος καὶ ἀναμίξατε τότε τὸ οἰνοπνευμα μετὰ τοῦ ὅξους προσθέτουσα ἓν μικρὸν κύμαθον βάμματος μοσχολιθάνου καὶ σύρνας. Τὸ ὄξος αὐτὸ εἶναι ὠφελιμώτατον διὰ τὸ δέριμα ἀναμειγμένον μεθ' ὕδατος.

Τὰ λουτρά δὲν εἶναι μόνον ὁ μέγιστος ἐξαγνιστῆς τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβοηθοῦσι τὴν φύσιν εἰς ὑγιᾶ διατήρησιν τοῦ σώματος. Δυστυχῶς αἱ πλείσται ἐλαχίστην ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς τὰ λουτρά, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ὑγιάν των χάνουσι λίαν προώρως.

Ἐρρεστίνα Φαῦρε, ἱατρός.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἀληθῆ ἑορτὴν ἤγε σήμερον τὸ ἐν Πειραιεῖ δευτέρου Παρθεναγωγείου, ἡ εὐρεῖα τοῦ ὁποῖου αἰθουσα περιέκλειεν ὀλίγον, ἀλλ' ἐκλεκτὸν τῆς γείτονος πόλεως κόσμον· ἡ αἴθουσα τοῦ Βου Παρθεναγωγείου χρησιμεύει συνάμα ὡς αἰθουσα συνεδριάσεων τῆς Φιλοπτώχου τῶν Κυριῶν Ἀδελφότητος, ἧτις ἀποτελοῦμένη ἐξ ἐπτὰ κυριῶν ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ Πειραιῶς, ἐκτελεῖ ἀληθῶς φιλόθρονα ἔργα, περιθάλλουσα τὰς ἀσθενεῖς καὶ ἀπόρους, καὶ παραμυθοῦσα τὰς ἐγκαταλειμμένας χήρας καὶ τὰ πτωχὰ ὀρφανά. Ἀληθῶς ἔπρεπε νὰ μεταβῇ τις ἐκεῖ, διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς γραμματέως κ. Μιχαήλης τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος φιλανθρωπίας τῆς ἀδελφότητος πράξεις. Τὴν 10ην ὥραν ὁ κ. Βέργος ἐλεγκτῆς τῆς Ἀδελφότητος ἐξέθηκε τὰ τῶν

ἐσόδων καὶ ἐξόδων, εὐρῶν τὴν διαχείρισιν ἀκριβῆ, φειδωλῆν καὶ καθ' ὅλου ἀμεμπτον· εἶτα ἡ γραμματεῖς τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος κ. Μιχαήλη ἀνέπτυξεν εὐρύτερον τὰ ἔσοδα καὶ ἐξόδα τῆς ἀδελφότητος, εὐχαριστήσασα ἅμα ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν μελῶν ἐκείνους, οἵτινες συνέτρεξαν τὴν ἀδελφότητα εἰς τὸ ἐπίμοχθον καὶ φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς, μνησθεῖσα εὐμενῶς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρεντούλη, ὡς ἐνός τῶν περισσώτερον συνδραμώντων τὴν ἀδελφότητα. Τὰ ἔσοδα τῆς ἀδελφότητος κατὰ τὸ ἔτος 1890—91 ἀνῆλθον εἰς 9,340.80, ἐξόδα 8,003.20· μένει ὑπόλοιπον 1,337.60. Κατὰ τὸ ἔτος 1891—92 εἰσπράχθησαν ἐν ὅλῳ 10,251.95 δραχ., αἷτινες μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν παρελθόντων ἔτων, ἀνέρχονται εἰς 11,589.55, ἐξωδεύθησαν 10,162, ὑπολείπονται 1,427.55 εἰς ἂς προστιθεμένης τῆς ἀξίας διαφορῶν ἀντικειμένων ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀδελφότητα, ἀποτελεῖται ἀποθηματικὸν κεφάλαιον ἀνερχόμενον εἰς 3,293.60 δραχμάς.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ

Πὲς μου ὑπάρχεις πουθενά στὸν κόσμον, εὐτυχία νὰ σ' ἀντικρίσῃ δύναται θνητοῦ ποτὲ τὸ βλέμμα ὑπάρχεις μάγον ἰνδαλμα, ἢ μήπως ὀπτασία καὶ θέλγον εἶσαι ὄνειρον σβεννύμενον ἠρέμα;

✦✦

Ἐγὼ παντοῦ σ' ἐζήτησα καὶ σὲ ζητῶ αἰῶνια ἀπὸ τὴν ὥρα πού στην γῆ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶδα μὰ βλέπω νὰ διαβαίνουνε ἀδιάκοπα τὰ χρόνια καὶ πῶς θὰ σ' εὐρῶ χάνεται σιγὰ σιγὰ ἡ ἐλπίδα.

✦✦

Πόσαις φοραῖς εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ μαγικὰ παλάτια ᾧ εὐτυχία, κύτταξα μήπως σ' εὐρῶ κρυμμένη. Εἶδα τ' ἀστέρια π' ἐλαμπαν σὰν δακρυσμένα μάτια καὶ τὴ σελήνη λυπηρὰ τὸ φῶς τῆς νὰ μᾶς στέλνη.

✦✦

Πόσαις φοραῖς μονάχη μου σὲ βράχο ἀκουμπισμένη ἐβύθισα τὸ βλέμμα μου σὲ κύματ' ἀσημένια μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς ἐκεῖ θὰ σ' εὐρῶ ἔθρονισμένη εἶδα τὰ ψάρια . . . πλὴν κι' αὐτὰ δὲν ἦσαν δίχως ἐννοία.

✦✦

Πόσαις φοραῖς τὴν ἀνοιξι σὲ κάμπ' ἀνθοσπαρμένο ἐν φ' ὁ ἡλιος ἐλαμπε κι' ἡ φύσις ἐμειδία πόσαις φοραῖς σ' ἐζήτησα μὲ μάτι δακρυσμένο ἀλλοίμονον οὔτε ἐκεῖ δὲν σ' εὐρῶν, εὐτυχία.

✦✦

Παντοῦ καὶ πάντα σὲ ζητῶ πλὴν πάντοτε ματαίως φεύγουν τὰ ἔτη τρέχουνε σὰν τὸ νερὸ κυλᾶνε κι' ὡς ἄνθος ἡ νεότης μας μαραίνεται ταχέως ἐν φ' πικρὸ χαμόγελο τὰ χεῖλη μας γελᾶνε.

✦✦

Ἄλλ' ὄχι, ὄχι· εἰς τὴν γῆν κανεῖς μὴ σὲ ζητήσῃ στὸν κόσμον κράτος ἔστησαν ὁ πόνος κι' ἡ κακία καὶ μόνη ὅταν ἡ ψυχὴ τὸ σῶμά μας ἀφήσῃ εἰς ἄλλαν σφαιραν ἴσως φεῦ! σ' εὐρῶ, ᾧ εὐτυχία!

Ἄθηναι 8 Ἰουνίου 1892.

Ξανθίπη I. Καλοστυπῆ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν, τῶν ἐκδρομῶν, τῶν ταξιδιῶν ἤρχισεν. Ἦθελε τις πιστεύσει ὅτι πᾶσαι καὶ πάντες αἰσθάνονται ἀκατανίκητον ἀνάγκην νὰ μετακινήσῃ, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐστίαν των, τὰς ἔξεις τοῦ καθημερινῆς βίου, τὰς ἀναπαύσεις των, τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς, ἵνα μακρὰν εἰς ξένον τόπον, μεταξὺ ἀγνώστων καὶ ἀδιαφόρων, διελθῶσι τὴν καυστικὴν ταύτην ὥραν τοῦ ἔτους.

Ἐνδυμασία ταξιδίου ἢ τῶν λουτρῶν, ἢ τοῦ ὑπαίθρου ἐν γένει βίου εἶναι ἀπαραίτητοι. Δὲν δύναμεθα νὰ ζῶμεν καθ' ἑκάστην καὶ ἀνά πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἑσπέρας μεταξὺ ξένων, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τουλάχιστον δύο ἢ τρία φορέματα, κομψά, ἀπλά, ἐλαφρά, ἐξ ὑφάσματος βαμβακεροῦ, ἀλλὰ ζωηρῶν χρωμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ρόδινον, τὸ κυανοῦν ἀνοικτὸν, τὸ τῆς φράουλας, τὸ ὠχρόν καὶ τὸ λευκὸν κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν.

Ὁ ἐν υπαίθρῳ βίος ἀπαιτεῖ ἐλευθερίαν περὶ τὰς κινήσεις, ἧς στερούμεθα περισφιγκουσαί τὸ σῶμα ἐντὸς καλῶς προσαρμοζομένων περικορμίων. Ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ὁ συρμὸς λογικὸς καὶ σύμφωνος πρὸς τοὺς κανόνες τῆς υγιεινῆς ἐπιτρέπει τὰ εὐρέα καὶ πτυχωτά ρωσικὰ περικορμια, μὲ περιχειρίδας πλατείας, μόνον περὶ τὸ κάτω ἄκρον συσφιγμένον περὶ τὸν βραχίονα. Ζῶναι παντοῦ εἶδους εἶτε ἐκ ταινιῶν, εἶτε ἐξ ἐμιούχου ὀμοιοχρόου πρὸς τὸ ρωσικὸν περικορμιο, εἶτε ἐκ δέρματος, συγκρατοῦσι τοῦτο μετὰ τῆς ἐσθῆτος, ἧτις διὰ τὰς ἐξοχὰς εἶναι ἐντελῶς στρογγύλη.

Τὰ τρίγαπα εἶναι εἰς τὸ ζενῆ των. Εἶτε ὡς ἀπλά πτυχωτά περιλαίμια, εἶτε σχηματίζοντα ἐπιπροσθετὰ ἐξαρτήματα τοῦ περικορμίου, εἶτε ἐν εἶδη ἐμπροσθέντα δικησῆς μέχρι τῆς ὀφύος, ἡ πελερινής, τὰ ὠχρὰ καὶ λευκὰ τρίγαπα εἶναι ὁ τελευταῖος τόπος τοῦ συρμῆς, λογικώτατος ἄλλως τε, ἀπὸ καὶ ἐλαφρὰ καὶ εὐχάριστα καὶ διαφανῆ καὶ ὁρατὰ διὰ τὸ θέρος εἶναι. Αἱ ταινία, τὰ ἄνθη, τὰ μικρὰ πτερὰ φέρονται ἐπίσης πολυ.

Εἰς τὰ ταξίδια, εἰς τὰ λουτρά αἱ γνωριμαίαι, αἱ σχέσεις, ἡ φίλια καὶ αὐτὸς ὁ ἔρωσ ἀναπτύσσονται εὐκόλως. Ἀρκετὰ δὲ συνοικέσια καὶ μνηστεία καὶ γάμοι συμβαίνουσιν ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. Ἡ μνηστῆ ἢ ἡ νύμφη φέρει ἐσθῆτα ἐκ λεπτῆς λευκῆς βεγγαλινῆς ἄνευ σχεδίων. Ἡ μήτηρ τῆς νύμφης φόρεμα χρώματος ἰου ἀνοικτοῦ ἢ πρασίνου ἀνοικτοῦ. Αἱ παρρηλικαὶ συγγενεῖς φόρεμα ἐρυθρὸν κεκαλυμμένον διὰ μελανοῦ στικτωτοῦ τουλάου. Αἱ παρᾶνυμφοὶ ὄλην τὴν κλίμακα τῶν ἀνοικτῶν χρωμάτων, ἐξ ὑφασμάτων λεπτῶν καὶ διαφανῶν, συνηθέστερον βαμβακερῶν ἢ μεταξίνων.

Ὡς πρὸς τοὺς πῆλους ὑπάρχει ἀξιοσημείωτος τροποποίησις ἐπὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν. Ὅχι πλέον πρὸς τὰ ἄνω ἢ πυργωτὴ τοποθέτησις τῶν ταινιῶν καὶ πτερῶν καὶ ἀνθέων. Τὰ ἐξαρτήματα τῶν πῆλων τοποθετοῦνται κεκλιμένα ἐπ' αὐτῶν, τὸ συνηθέστερον δὲ τῶν σχημάτων φέρει σχῆμα πεταλούδας μὲ ἀνοικτὰς πτέρυγας ἢ νυκτερίδος.

Αἱ καπόται δὲν εἶναι πλέον πῆλοι, ἀλλ' εἶδος λεπτοῦ διαδήματος ἐξ ἀνθέων, περιβάλλοντος μετὰ πολλῆς χάριτος τὴν κεφαλήν. Ὑπάρχει καὶ νέον τι εἶδος πῆλου, κυμαινόμενον μεταξὺ τῆς καπότας καὶ τοῦ στρογγύλου. Ἐχει σχῆμα πινάκιου ὀπωρικοῦ καὶ περιβάλλεται ὑπὸ στεφάνης ἐξ ἀνθέων, ἢ καλύπτεται καθ' ὅλακληρίαν ἀπὸ ἄνθη.

Τέλος φορέματα ἢ πῆλοι πάντα φερουσι τὸν τύπον τοῦ δροσεροῦ, τοῦ ἐλαφροῦ, τοῦ χαρίεντος, καὶ ἐφαίρουσι τὴν φυσικὴν λεπτότητα καὶ ἀπαλότητα τοῦ δέρματος, ὡς καὶ τὰ ἄνθη τῶν προσώπων χρώματα.

Παρισινῆ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Παρθεναγωγεῖον Χίλλ. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἀρχαιοτάτου τούτου παρθεναγωγείου, τοῦ ἀριστα λειτουργοῦντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιολύμου κ. Μπέσσης Μάσσωνος.

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων, ὅπερ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν καὶ καθ' ὅλας τὰς τάξεις ὑπῆρξεν ἄριστον, ἀπαδείχθη ὅτι καὶ ἡ κ. διεύθυντρια καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν διδάσκον προσωπικὸν ἐξεπλήρωσαν μετ' εὐσυνειδησίας καὶ μεγάλου ζήλου τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ἐπεσπάσαντο δὲ δικαίως τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν γονέων, οἵτινες ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀγωγὴν τῶν τέκνων των εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦτο.

Παρθεναγωγεῖον Σκορδέλη. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἤρξαντο καὶ αἱ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δος Ἀσπασίας Σκορδέλη παρθεναγωγείου ἐξετάσεις διὰ τοῦ μαθήματος τῆς

μουσικής, ενώ άριστα κατηρτίσθησαν αϊ μαθήτρια υπό τής συμπαθοῦς καί διακεκριμένης νεαρῆς καλλιτέχνης δος Σοφίας Φωτιάδη. Τὰς ἐξετάσεις τής μουσικής, ὀργανικής καί φωνητικῆς ἐποίκιλεν ἀπαγγελία ἐκλεκτῶν ποιημάτων. Εἰς τὸ μάθημα τής ἀπαγγελίας, ἐν βεβαίως ἐκ τῶν ἀπαραιτῶν διὰ τὴν δύσκολον τέχνης θελκτικῆς διαλέξεως, αἱ μαθήτρια τοῦ ἁριστα κατηρτισμένου Παρθεναγωγείου τούτου ἡσκήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκ Γερμανίας πρὸ μικροῦ ἐπανακάμψαντος κ. Ἄριστ. Κουρτίδου, ὅστις κατάρθωσε νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰς μαθητριάς τὸν θεῖον σπινθῆρα τοῦ καλοῦ ἐν τῇ διὰ τῶν εὐγενεστέρων ὀργάνων τής γλώσσης καί τής φωνῆς ἐκδηλώσει αὐτοῦ.

Αἱ ἐξετάσεις ἐξηκολούθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας εἰς πάντα τὰ μαθήματα, ἐξ οὗ ἀπεδείχθη ὁ ζῆλος καί ἡ αὐτᾶ-πάρνησις τοῦ διδάξαντος προσωπικοῦ, καί ἡ στοργικὴ ὑπερ τῶν μαθητριῶν μέριμνα τής διευθύνσεως.

Περὶ τῶν ἐργοχειρῶν καί τής θεραπείας ἐν γένει τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τούτῳ πολλὰ ἤδη ἐγράφθησαν κατὰ τὴν ἐν τοῖς γραφεῖσι μας διοργανωθεῖσαν γυναικεῖαν καλλιτεχνικήν ἐκθεσιν, ἵνα μὴ ἐπανερωμέθα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Πρότυπον Παρθεναγωγείον. Τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου, ὡς εἴχομεν προαναγγεῖλει, ἐγένετο πρὸ δεκαπενθημέρου ἐναρξίς τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων. Ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπέδειχθη ὅτι οἱ κόποι διδασκάντων καί διδασκόμενων ὑπὸ ἐπιτυχίας, ὀφειλομένης εἰς τὰς ἀκαμάτους καί ἀγρύπνους φροντίδας τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν, αἵτινες πάντων προίστανται καί τὰ πάντα μετ' ἐπινοητικῆς μερίμνης ἐποπτεύουσι καί διατάττουσι, καί εἰς τὴν παιδαγωγικὴν δεξιότητα τής διευθύνσεως καί εἰς τὸν ζῆλον καί τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ διδάξαντος προσωπικοῦ.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων ἐπισηραγίζονται σήμερον διὰ τής ὑπὸ τής διευθυντριας κ. Καλλιόπης Κεχαγιᾶ ἀναγνώστῃ-σομένης λογοδοσίας τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ - ΘΕΑΤΡΟΝ

* Ἀπαγγελία-μιμική. Ἡ ἐπιτυχία μετ' ἧς ἐστέφθη ἡ πρώτη καλλιτεχνικὴ ἐσπερίς, ἦν ὁ κ. Μάρκος Σιγάλας διοργανῶσεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τής ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, καί ἡ προθυμία μετ' ἧς ὑπεστηρίχθη παρὰ τῶν πολυπληθῶν θαυμαστῶν του, — πολλοὶ ὄμοι τῶν ὁπίων κατὰ τὴν ἐσπερίαν ἐκείνην, ἐλλείψει χώρου, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσῃσι, — ἐνεθάρρουν αὐτὸν ἵνα δώσῃ καί δευτέραν φοράν δείγματα τής καλλιτεχνικῆς του δεξιότητος.

Τὸν κ. Μ. Σιγάλαν ἠκούσαμεν, ἐπισκεφθέντα ἡμᾶς εἰς τὸ γραφεῖόν μας, νὰ ἀπαγγεῖλλη τὰ δυσκολώτερα καί μαῖλλον πολύπλοκα τὰς ἐνοίας ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Παπαρηγοπούλου μετὰ τέχνης καί λεπτότητος ἀξιοθαυμάστου. Ὁ κ. Σιγάλας ἐμδαθύνει εἰς τὸ πνεῦμα καί τὴν ψυχὴν τοῦ ποιητοῦ, κατορθοῖ δὲ νὰ ἀποδῇ πιστῶς διὰ καταλλήλου τονισμοῦ, διὰ γραφικωτάτων χρωματισμῶν τής φωνῆς, διὰ μεμετρημένων κινήσεων ἀκριβοῦς, ἃ, ὁ ποιητὴς ἠσθάνετο, ἐσκέπτετο, ἐπαθαινέτο γράφων.

Εἰς τὴν ἀπαγγεῖλαν μονολόγων εἶναι ἐπίσης ἐπιτυχῆς, τής μιμικῆς του δυνάμειος δὲ ἰκανά παρέσχε μέχρι τοῦδε δείγματα. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν γραφείων μας ἐμιμήθη ἐξοχότητος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων μετ' ἐπιτυχίας, ἧτις μᾶς κατέπληξε.

Πάντα ταῦτα εἶναι ἐφόδια δι' ἐξασφάλισιν σοβαροῦ καλλιτεχνικοῦ μέλλοντος, διὰ τὸ ὅποιον νομιζόμεν ὁ κ. Σιγάλας παρασκευάζει ἐαυτὸν, καί ἐν τῷ ὁπίῳ ἡ κοινωνία μας ὀφείλει νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ.

Τὴν προσεγῆ καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα τοῦ ὁ κ. Μ. Σιγάλας θὰ δώσῃ πιθανῶς αὐτὴν ἢ τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων, δὲν ἀμφιδάλουμεν δὲ ὅτι τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἀθρόον θέλει συρρέσει εἰς τῷ αὐτῇ ἀσυνήθῃ καί ψυχαγωγὸν ἀπόλαυσιν.

Θέατρον Ὀμοιοίας. Σειρὰ κωμωδιῶν ὠραίων παρεστάθησαν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐν τῷ θεάτρῳ τής Ὀμοιοίας, ἐν αἷς καί πάλιν πρωτηγωνί-

στησεν ὁ κ. Παντόπουλος, τέρψας μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ θιάσου τὸ πολυπλήθες Ἀθηναϊκὸν κοινόν, τὸ ὅποιον καθ' ἑκάστην ἐσπερίαν συρρέει ἀθρόον, διερχόμενον ὥρας τερπνῆς καί εὐαρέστου ψυχαγωγίας. Χθές ἐδόθη ὁ Ὑῖος τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ ὁπίου εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

Θέατρον Φαλήρου. Ἡ μὲς Helyett εἶναι ἡ ἐπιτυχία τοῦ γαλλικοῦ θιάσου. Ἐπαίχθη καλῶς, καίτοι εἶναι ἐν τῶν δυσκολωτέρων κωμικῶν μελοδραμάτων. Ἡ ὑπόφρων ὡς μὲς Helyett ὑπῆρξε πολὺ ἐπιτυχῆς, συντέλεσε δὲ μεγάλως εἰς τοῦτο τὸ λεπτοφρέν, εὐκίνητον καί παιδικὸν ἐν γένει τοῦ ἔφους καί τής φαινωμαίας τής.

Ἐν γένει ὁ γαλλικὸς θίασος ἤρξισε νὰ ἀποκτᾶ συμπαθεῖας καί αἱ ἐξ αὐτοῦ ἀποκομιζόμεναι ἐντυπώσεις εἶναι ὀσημέραι καλλιτερας.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΟΥΤΡῶΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τῶν λουτρῶν τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου διὰ συμπόσιον δωθέντος ὑπὸ τοῦ βέκτου καί φιλοπροδου διευθυντοῦ τῶν τροχιοδρομῶν κ. Votti.

Πολλοὶ κεκλημένοι ἐκ τής ἀρίστης κερῆν ἡμῶν τάξεως μετέσχον τοῦ συμπόσιου τούτου, ἐνθουσιῶδεις δὲ ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ κ. Votti προτάσεις διὰ τῶν ἀρτύτους κόπους, οὓς οὗτος καταβάλλει πρὸς ὅσον οἶον τε ἐπιτυχιστέραν διεξαγωγὴν τής ὑπὸ τὴν διευθύνσιν του ἐπιχειρήσεως.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου εἶναι μοναδικᾶ ἀληθῶς ἐν Ἑλλάδι, δι-καίως λοιπὸν ἡ ἐναρξίς τής λειτουργίας αὐτῶν χαίρειται ἐκαστοτε μετὰ τῶν οὔτου ἐνθουσιασμοῦ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Κωνσταντοπούλου ὑπέβαλε τὴν πραιτήσιν του τοῦ βασιλεῖ τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Αὐθιμερὸν ὁ Βασιλεὺς προσεκάλεσε τὸν κ. Τρικούπην καί ἀνέθετο αὐτῷ τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου, ὑπερ καί ἠρξισθὲν τὴν ἐσπερίαν τής Τετάρτης ἀνάλαβε παραρρημα τὰ καθήκοντά του. Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀποτελοῦσιν οἱ κκ. Χ. Τρικούπης πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καί ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, Γ. Θεοτόκης τῶν Ἐσωτερικῶν, Στέφ. Δραγοῦμης τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἄν. Σιμόπουλος τής Δικαιοσύνης, Ν. Τσαμαδὸς τῶν Στρατιωτικῶν, Στ. Σκουλοῦδης τῶν Ναυτικῶν, Κ. Κοσσονάκος τής Παιδείας. — Πρόεδρος τής Βουλῆς ἐξελέγη ὁ ἐξ Εὐδοίας βουλευτῆς κ. Β. Βουδοῦρης. — Ἐψηφίσθησαν ὡς ὑποψήφιον πρῶτάν τοῦ Ἔθν. Πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ οἱ κκ. Ι. Παναζιδῆς καθηγητῆς τής φιλοσοφικῆς σχολῆς, Ἄλκ. Κρασσᾶς τής νομικῆς καί Γ. Παυλιδῆς τής θεολογικῆς. Ἐκ τούτων τοῦ πρώτου τὴν ὑποψηφιότητα θ' ἀποδεχθῆ ὁ Βασιλεὺς, ὡς πλειοψηφῆσαντος.

ΛΗΛΗΘΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Α. Α. Λέγων. Τοιαύτη συμβουλή ἔχει δημοσιευθῆ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τής Ἐφ. τῶν Κυρ. τοῦ ἔτους 1888. —Κου Π. Ι. Κ. Βουκουρέσσιον. Ὁ ἐν λόγῳ κύριος εἶναι συνδρομητῆς, λαμβάνει τὸ φύλλον τακτικῶς, καθυστερεῖ δὲ συνδρομὴν 91. —Καν Κλ. Κ. Πύργον. Συμμενοῦμεν μαζὶ σας. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπὸς τοῦ ἔτους ἐκδίδονται αἱ ἀποδείξεις, διὰ τοῦτο σᾶς ἐστάλη καί ἡ ἀπὸ Αὐγούστου ἀρχομένη, ἵνα μὴ λησμονηθῆ. Καταβάλλετε παρακαλοῦμεν ἀντίστοιχον αὐτῇ εὐγενεῖ ἀντιπροσώπῳ μας Κρ Π. Διοῦρῳ. —Καν Δ. Μ. Ἄθηνας. Ποσάκις ἐκλαμβάνει τις τὴν φαινομενικὴν εὐτυχίαν ὡς πραγματικὴν ὑπὸ ὤρατον καί θαλερὸν ἀνθοῦ σκώληξ συνήθως ἀποκρύπτεται. Τὸ φρονιμώτερον εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἶναι νὰ γίνεταί τις ὅσον δύναιται περισσότερον φίλοςσος. —Καν Ε. Ο. Χαλκίδα. Ἀληθῶς μὲ σκλαβώσετε. Καί ἡμεῖς ὠραιοτάτας τηροῦμεν ἀναμνήσεις τής αὐτοῦ διαμονῆς μας. Εὐγενῆς ἐπιστολῆ σας μετὰ δρ. 40 ἐλήφθη. Μυριάς εὐχαριστίας. Γράφομεν. —Καν Μ. Κ. Λεβαδέων. Ἐπίσης ἀπειρον εὐγνωμοσύνην, δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Δρ. 50 ἐλήφθησαν. Συμμεροφόμεθα ὀδηγίας σας καί πάλιν πολλάς, πολλὰς εὐχαριστίας. —Δα Μ. Γ. Παρίσιους. Νομιζόμεν ὅτι οἱ Παρίσιοι οὗτε νὰ προσθέσωσιν, οὗτε νὰ ἀφαιρέσωσι τι δύνανται, ἐν ἧ καταστάσει διατελοῦμεν. Ὄρισμένως ἀπεφασίσαμεν νὰ διελθῶμεν τὸ θέρος εἰδῶ. Ἰσως ἀναγκασθῶμεν νὰ διακόψωμεν καί πάλιν ἐρχασίαν, διότι αἱ συμμορήσεις ἐξακολουθοῦν μετ' ὅλην τὴν διάταν καί τὰς ψυχολογίας. Κον Εὐ. Α. Α. Τούχλ. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. —Δα Ὑ. Στ. Παρίσιους. Συμμεροφόμεν ὀδηγίας σου. Εὐχόμεθα πάντοτε ἵσῃ ἐπιτυχίαν. Γράφω. —Καν Αἱ. Α. Σπείτσας. Μυριάς καί θερμῆς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Δρ. 25 ἐλήφθησαν. Γράφομεν. Καν Αἱ. Κ. Θέβας. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐλήφθησαν. Γράφομεν. —Κον Σπ. Δ. Τερτσᾶτην. Δρ. 62 ἐλήφθησαν. Ἀπειροῦς εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΥ

Ἐνθουσιῶδεις πελατίδες τής κ. Α. Βιτζεντζοῦ διεβίβασαν ἡμῶν εὐχαριστήρια, διὰ τὰς συστάσεις αἱ εἰδημοσιεύσαμεν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἶναι ἡ μόνη μοδίστρια, μὰς γράφουσι, ἧτις καί μόνον με ὀκτῶ πῆχεις διπλοῦ ὀφράματος, κατασκευάζει φόρεμα στενὸν τοῦ συρμοῦ, με δέκα πέντε δὲ πῆχεις μεταξωτοῦ μονοῦ ὠραίαν καί ἐπιδεικτικὴν ἐσθήτα. Συνδυάζουσα οὕτω τὴν οἰκονομίαν με ἐργασίαν εὐσυνείδητον καί ἀναμφισβήτητον δεξιότητα ἐξυπηρετεῖ θαυμασίως τὰ συμφέροντα τῶν πελατιδῶν τής. Συγχαίρομεν καί ἡμεῖς τὴν κ. Βιτζεντζοῦ διὰ τὴν τόσο ἐπιτυχεῖ ἐργασίαν τής.

ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΘΕ ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΣΑΣ

Πολλοὶ συνδρομητῆραὶ μὲς ἐρωτῶσι κατὰ καιροῦς ἡμᾶς περὶ τοῦ μυροπωλείου ἐκείνου, ὅπερ ἔχει ἐκλεκτότερα διὰ τὸ δέρμα μαλακτικά, βρευστὰ ἀσφαλῆ κατὰ τῶν ἐφηλίδων, βαρῆς ἀβλαβεῖς καί χρωμάτων φυσικωτάτων διὰ τὴν κόμην, ἐν γένει δὲ σάπωνας καί μῦρα ἐκλεκτῆς ποιότητος.

Κατὰ τὴν γνώμην γνωστῶν χημικῶν, τὸ μυροπωλεῖον τής κ. Κλήρας Σίτην τὸ ἐπὶ τής γωνίας τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καί Νίκης παρᾶγει σκευασίας, φερούσας πάντα τὰ ἀνωτέρω συστατικά, δι' ὅ καί τὴν μεγαλητέραν καί ἐκλεκτοτέραν πελατεῖαν ἐξησφάλισε. Δέχεται παραγγελίας καί ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΠΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ὙΠΟΔΗΜΑΤΑ

Καθιερώθη πλέον νὰ μὴ ὑπᾶρχωσι δύο γνώμαι περὶ τής ἐξαιρετικῆς ἐπιτηδείτητος τοῦ κ. Τσάμη ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχεῖ κατασκευὴν ὑποδημάτων.

Οἱ ἄνδρες, οἵτινες τόσον πολὺ περιπατοῦσι, κατατρέξ νὰ φέρωσιν ἐπὶ δύο καί τρία ἔτη ὑποδήματα κατασκευασθέντα παρὰ τοῦ κ. Τσάμη, ἐν ᾧ αἱ κυρία οὐδαμοῦ ἄλλοῦ εὐρίσκουσι συνδυαζομένας τὴν στερεότητα μετὰ τής κομψότητος καί εὐθυμίας.

φροντίδα. Γράφομεν. —Κον Δ. Γ. Μπ. Γαλαξίου. Συμμεροφόμεθα εὐχαριστικῶς ὀδηγίας σας. —Καν Μ. Γ. Μ. Τάστρος. Καθυστερήσαντα ἐστάλησαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. —Καν Αἱ. Δ. Μ. Λουδίνον. Αἱ κρίσεις σας περὶ τῶν περιγραφῶν εἶναι περισσότερον ἢ κολυκτικαί. Τὴν συμβουλήν σας περὶ μυροποιογραφίας θὰ ἠκολουθοῦμεν, ἐάν ἐζόμεν εἰς εὐρύτερον φιλολογικὸν κέντρον. Ὅπως δὴποτε ἴσως θὰ ἐδοκιμάζωμεν ἐάν ἡ «Ἱστορία τής Γυναίκης» ἧς ἡ ἔκδοσις ἐπέγξει δὲν μὰς ἀπερρόρα τόσον χρόνον. Βραδύτερον βλέπομεν. —Κον Στ. Θ. Γαλαξίου. Ἐλήφθη. Συμμεροφόμεθα ὀδηγίας σας. —Καν Εὐ. Μ. Ἰθάκην. Εὐγενῆς ἐπιστολῆ σας μετὰ δρ. 85 ἐλήφθη. Μυριάς εὐγνωμοσύμην διὰ φροντίδας εὐγενῆς καί ἐνδιαφέρον θερμότητος. Γράφομεν. —Καν Αἱ. Δ. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐγγέλασαμεν μετὰ τὴν ἐκπλησῖν σας. Ἐνομιζέτε λοιπὸν ἀπαραίτητον συστατικὸν διὰ γυναικα γράφουσαν τὰς λευκάς τρίχας.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἠὼς πλύνονται τὰ λευκά χειρόκτια τῶν ἀξιοματικῶν. Πλύνετε τὰ χειρόκτια δι' ὕδατος ψυχροῦ καί ἀσπυνοῦς, καί στίψατε τα ἀρῶ τὰ πλύνετε καί διὰ καθαροῦ ὕδατος. Λαμβάνετε τότε 3 δρ. λευκοῦ τοῦ ζύχου εἰς κόνιν, 1 1/2 δρ. μαγνησίαν εἰς κόνιν καί 2 δρ. στύψιν εἰς κόνιν ἐπίσης καί τὰ διαλύετε ἐντὸς λίτρας ὕδατος. Βυθίσατε τότε τὰ χειρόκτια εἰς τὸ μίγμα τοῦτο, κρεμάσατε τα μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ἀέρα μακρὰν τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ πυρός καί μένουσι μαλακά καί λευκά ἐπὶ πολλῶν χρόνων.

Ἠὼς ἀφαιρέτε τὰς κηλίδας τῶν ὀπωρικῶν. Βυθίσατε τὸ κηλιδωθὲν μέρος τοῦ ὄφραματος ἐπανηληγμένως ἐντὸς θερμοῦ γάλακτος.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Τομάτας παραγεμιστοὶ. Ἀδιάσατε τὰς τομάτας σας. Τὸ σαρκώδες αὐτῶν μέρος ἐψηθετε μετὰ μαϊντανόν, ἐν κρόμμυον, ὀλίγον σκόρον φιλοκομμένον, ἄλας, πεπερί. Ὅταν ὀλα αὐτὰ συσσωματωθῶσι προσθέσετε ψύχαν ἄρτου, ἢν ἔχετε μουσκέψει ἐντὸς ζωμοῦ, βούτυρον νεπὸν καί 3 κίτρινα ὠῶν. Γεμίσατε τότε μετὰ τὸ μίγμα αὐτὸ τὰς τομάτας σας, θέσατέ τας κατὰ σειρὰν ἐντὸς καρβάνας, σκεπάσατε αὐτὴν, βάλλετε φωτιᾶν ἐπάνω καί κάτω καί ἀφήσατε νὰ εἴη θῆσι ἐπὶ ἐν τέταρτον. Εἶνε γευστικώταται.

Ἄλλος τρόπος κατασκευῆς τοματῶν. Κόψατε τὰς τομάτας σας εἰς παχίας φέτας. Ἰδιαίτερος κόπτετε ἐν τεμαχίον χοιρομήριον ὡς κημῶν καί ἄλλα χορταρικά ὡς μαϊντανόν, ἄνθρον, σέλιον, δαυκία εἰς λεπτὰ ἐπίσης τεμαχία, τοποθετήσατε κατὰ σειρὰν τὰς τομάτας, τὰ χόρτα καί ἄνθρον τούτων τὸ χοιρομήριον. Τὸ σκεπάσατε ἐπίσης μετὰ φωτιᾶν καί ἀρῶ εἶνε ἔτοιμον τὸ δένετε μετὰ 2—3 κίτρινα ὠῶν.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Σιγὴ ἄκρα ἐβασίλευεν ἀνὰ τὴν ἑπαυλιν. Ἡ Μαγδαληνὴ ἠγέρθη τότε ἡσυχῶς ἡμῖνοις τὴν θύραν τοῦ δωματίου τής καί ἐπέσθη ὡς ἐκ τοῦ βασιλεούτος σκευός ὅτι καί ὁ Κορβὸν εἶχεν ἀποσυρθεῖ εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Καί ἀληθῶς, οὗτος, εἶχεν ἀνάγκην νὰ σκεφθῆ ἡσυχῶς ἐπὶ τοῦ πρακτέου, φοβούμενος δὲ μήπως ἐξήγησῆ τις γενομένη κατὰ τὴν ἐσπερίαν ἐκείνην μεταξὺ αὐτοῦ καί τής Μαγδαληνῆς, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα θεοδωδῆ σκηνήν, μέλλουσαν νὰ τὸν ἐχθῆσῃ πρὸ τῶν ὀματῶν τῶν ἐν τῇ ἐπαυλὶ ζενίζομένων, ἀνέβαλε τὴν ἀπαραίτητον συνάντησιν ταύτην μετὰ τής συζύγου του διὰ τὴν ἐπαύριον, ὅτε θὰ ἦσαν μόνον ἐν τῷ μεγάρῳ.

Ἡ Μαγδαληνὴ πεισθίσα ὅτι πάντες θὰ ἐκοιμῶντο ἤδη ἐπληθίσσε τὸ φῶς εἰς τὸ παράθυρον, μετ' ὅ καί ἀνέμεινε. Αἴφνης ἤκουσεν ἐλαφρῶν βηματισμῶν εἰς τὸν κήπον, ἐν τῷ ὠρᾶξ δὲ τῶν ἀστέρων φωτοβολῆ διεκρίνε δύο σκιάς πλησιαζούσας ὑπὸ τὰ παράθυρα τής.

Ἦτο ὁ Ροβέρτος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ροελάν, ὅστις ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων κινήτην κλίμακα. Ἐστῆριξεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παραθύρου τής Μαγδαληνῆς καί ἐνὸς ὁ Ροβέρτος ἐπήδα ζωηρῶς τὰς βαθμίδας, αὐτὸς ἐκάθισεν ὑπὸ τὸ κάτω ἄκρον αὐτῆς διὰ τὸ βλέμματός καὶ τῶν ὠτων ἐξετάζων τὰ περίε καί ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὸ σῆμα τής προσοχῆς, ἐάν ἔκατακτὸν τὴν συνέβαινε.

Ροβέρτος, εἶπεν ἡ Μαγδαληνῆ, τίπουσα εἰς τὰς ἀγκάλας του εὐθὺς ὡς οὗτος ἐπῆλθεν ἐντὸς τοῦ δωματίου.

—Μαγδαληνῆ, εἶπεν ἐκεῖνος, σφίγῃον αὐτὴν ἐπὶ τής καρδίας του. Κάτωχοι δὲ καί οἱ δύο ἐνόμιζον ὅτι θὰ ἀπέθνησκον, τοσοῦτον ἦτο τὸ κράτος τής συγκινησεως ὄφ' ἦν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διεθέδον.

— Καί πῶς, Μαγδαληνῆ μου, εἶπεν ὁ Ροβέρτος, ἔχεις λοιπὸν τὴν γεναίότητα νὰ με ἐγκαταλείψης.

— Ἐπρεπε, Ροβέρτε, διὰ τὴν εὐτυχίαν σου, διὰ τὴν ζωὴν σου! Μήπως ὀλίγον κακὸν σοὶ προὔξενῃσα μέχρι τοῦδε; Δὲν πρέπει νὰ γίνω παραίτιος ἵνα τὰ βάσανα σου παρατείνονται.

— Καί μήπως ὑπάρχη δι' ἐμὲ μεγαλειτέρα βάσανος ἀπὸ τὸν φόβον νὰ σὲ χάσω; Νὰ σὲ χάσω, ὅταν μετὰ τόσας πικρίας διεῖδον τὴν εὐτυχίαν πλησιόνσου. Ἀκριβῶς διότι εἴμεθα μίαν στιγμὴν εὐτυχῆς, δὲν ἐπιθυμῶ, δὲν θέλω νὰ σὲ ἴδω ἐπαναπίπτοντα εἰς τόμαῦρον καί τρομερὸν σκότος τοῦ κατέργρου, τοῦ ὁπίου μὰς βατάνους δὲν θὰ ἠδύνασο πλέον νὰ ἀνθῆξῃ.

— Ἀγαπήτη μου, εἶπεν ἐκεῖνος, μὴ ἀπελπιζόμεθα. Ἡ κ. Γερβαῖς ὑπεσχέθη νὰ μᾶς πώσῃ καί θὰ μᾶς σώσῃ. Κατῶρθωσεν ὡς βλέπει, νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ τὴν πεποιθίσιν τής. Δὲν δύνασαι λοιπὸν καί σὺ νὰ πράξῃς ὡς ἐγώ; Ἡ κ. Γερβαῖς ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἐνώσῃ ἐκ νέου, νὰ ἀποδώσῃ τὸν ἕνα ἐξ ἡμῶν πρὸς τὸν ἄλλον. Ποία εἶνε τὰ σχέδιά τής, τὸ ἀγνοῶ. Ἀῦριον μόνον θὰ μᾶς τὰ γνωστοποιήσῃ. Καί δι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶμαι εἰδῶ. Πρέπει αῦριον μετὰ μεσημέριαν νὰ συναντηθῆς ἀφεύκτως μετὰ τής γεναίας φίλης μας Θὰ δυνήθῃς;

— Ἰσως, διότι ὄλοι οἱ κεκλημένοι μας μετὰ τοῦ Κορβὸν θὰ μεταδῶσιν εἰς τὸ φάρμακα. Θὰ προσποιηθῶ ἀδιαθεσίαν ἴνα μείνω. Ἡ κ. Γερβαῖς ἄς ἔλθῃ τὴν τρίτην μ. μ. ὦραν εἰς συνάντησίν μου, εἰς τὸ κινεζικὸν περίπτερον, τὸ ὅποιον κείται εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τοῦ κήπου. Ἄλλ' ἐάν αἱ ἐλπίδες τής διαφευθῶσιν, ἐάν ἀπατηθῆ εἰς τὰς προσδοκίας τής;

— Τότε σοὶ ὀρκίζομαι Μαγδαληνῆ, ὅτι θὰ ἐκδικηθῶ τὸν θάνατον τής μητροῦ σου καί τὰ μαρτύρια αἴνια ἀπὸ τούτων ἤδη ἔτων ὑποπέρω. Ἄλλ' ἡ ὠρα προχωρεῖ καί πρέπει νὰ σὲ ἀφήσω. Ὑγίαινε Μαγδαληνῆ, ἡ μάλλον ἐς αῦριον.

Οἱ δύο νέοι ἐνηγκαλίσθησαν περιπαθῶς καί ἀπεχωρίσθησαν.

Ὁ Κορβὸν κατὰ τὸ διάστημα τής συνεντεύξεως ταύτης ἐκοιμάτο ὑπὸν μολύβδινον. Αἱ συγκινήσεις τής προτερίας τὸν εἶχον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐξαντλήσει, ὥστε κατέργη καί πάλιν εἰς τὸ οἰνόπνευμα, ὅπως διασκεδάσῃ τοῦς φόβους του, γνηστὸν δὲ πῶσον βαρῆως ἀποκοιμᾶτο κατόπι τοιαύτης τῶν οἰνο-

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Γραμμαὶ Ἀθηνῶν — Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου καὶ Νέου Φαλήρου Πειραιῶς.

Δρομολόγιον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 7 Ἰουνίου.

Εξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον	Εξ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ	Εξ Πειραιῶς εἰς Φάληρον	Εξ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας	Εξ Παλαιοῦ ΝέουΦαλήρου	Εξ Ν.Φαλήρ. εἰς Π. Φάληρον
11.Μ.	11.Μ.	11.Μ.	11.Μ.	11.Μ.	11.Μ.
5.—	5.20	5.40	6.—	5.35	6.—
5.20	6.—	6.20	6.40	6.15	6.40
6.—	6.40	7.—	7.20	6.55	7.20
6.40	7.20	7.40	8.—	7.35	8.—
7.20	8.—	8.20	8.40	8.15	8.40
8.—	8.40	9.—	9.20	8.55	9.20
8.40	9.20	9.40	10.—	9.35	10.—
9.20	10.—	10.20	10.40	10.15	10.40
10.—	10.40	11.—	11.20	10.55	11.20
10.40	11.20	11.40	12.—	11.35	—
11.20	12.—	12.20	—	—	—
M.Μ.	M.Μ.	M.Μ.	M.Μ.	M.Μ.	M.Μ.
3.45	3.55	4.10	4.30	4.30	4.30
4.15	4.25	4.40	5.—	5.—	5.—
4.45	4.55	5.10	5.30	5.30	5.30
5.15	5.45	5.40	6.—	6.—	6.—
5.45	5.55	6.10	6.30	6.30	6.30
6.15	6.25	6.40	7.—	7.—	7.—
6.45	6.55	7.10	7.30	7.30	7.30
7.15	7.25	7.40	8.—	8.—	8.—
7.45	7.55	8.10	8.30	8.30	8.30
8.15	8.25	8.40	9.—	9.—	9.—
8.45	8.55	9.10	9.30	9.30	9.30
9.15	9.25	9.40	10.—	10.—	10.—
9.45	9.55	10.10	10.30	10.30	10.30
10.15	10.25	10.40	11.—	11.—	11.—
10.45	10.55	11.10	11.30	11.30	11.30
11.15	11.25	11.40	12.—	—	—
—	11.55	—	12.20	—	—

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας	Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθεαν	Καλλιθεὰ Ἀθῆναι	Ἀθῆναι Καλλιθεὰ
π. μ. 4.40	μ. μ. 12.—	μ. μ. 3.20	π. μ. 11.35
» 5.—	» 12.35	» 3.50	μ. μ. 12.05
» 5.40	» —	» 4.20	» 12.35

Σημ. Τὸ ἀναχωροῦν τραῖνον τῆν 5 τῆς πρωίας μεταβιβάζει μόνον εἰς Παλαιὸν Φάληρον, τὸ τραῖνον τοῦ μεσονυκτίου ἀναχωρεῖ πάντοτε ἐκ νέου Φαλήρου μετὰ τὸ θέατρον.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΕΙΣ

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς Ἐπίας
ΑΝΘΟΚΟΜΙΑ

ὑπὸ Πέτρου Ν. Φιλαρέτου, διαλαμβίνουσα κατα τρόπον εὔληπτου περὶ τῆς καλλιτεργείας καὶ θεραπείας τῶν διαφόρων φυτῶν καὶ ἀνθῶν ὁσαδύναται νὰ εὐδοκιμήσωσιν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ περιέχουσα ὁδηγίαι περὶ σχηματισμοῦ κήπων, περὶ πολλαπλασιασμοῦ τῶν φυτῶν καὶ ἀνατροφῆς αὐτῶν, περὶ φυτεύσεως καὶ μεταφυτεύσεως καὶ περὶ ὄλων ἐν γένει τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνατροφῆς τῶν φυτῶν. Περιλαμβάνει πρὸς τούτοις σύντομον περιγραφὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς καλλιτεργείας ἐκάστου τῶν ἐν ὑπὶ κίθωφ καλλιτεργουμένων φυτῶν τοῦ καλλωπισμοῦ. Τὰ ὀνόματα τῶν φυτῶν ἐτάχθησαν κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειράν πρὸς εὐκολωτέραν εὑρεσιν αὐτῶν.
Τὸ ἔργον συντεταγμένον ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδημόνου καὶ πεπειραμένου γεωπόνου τοῦ κ. Π. Φιλάρτου, εὐρίσκειται ἐν τῷ *Βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἐπίας* Γ. Κασδόνη καὶ τιμᾶται δρ. 2,50. Εἰς τὰς ἐπαρχίας πέμπεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

UNE INSTITUTEURICE diplômée pouvant disposer de quelques heures chaque jour desire trouver des leçons de Français. S' adresser au bureau de notre journal.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, διδάσκουσα κλειδοκύμβαλον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν, ζητεῖ οἰκογένειαν παρ' ἣν νὰ διδάσκη ὡρὰς τινὰς ἀντὶ τροφῆς καὶ κατοικίας. Φέρει ἀρίστα; συστάσεις, συνιστᾶται δὲ καὶ παρ' ἡμῶν. Πληροφορίες τὸ γρασεῖον μα.

Νέος ἄριστα κατηρτισμένος, κάτοχος καὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἣν νὰ διδάσκη παιδας, ἢ γρασεῖον ἐν ᾧ νὰ ἐργάζηται ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Δύναται νὰ ἀναλάβῃ καὶ οἷαν δὴποτε διπλωματικὴν ἐργασίαν.

πνευματικῶν ποτῶν καταχρήσεις.
— Ὅταν ἐξύπνησεν ὁ ἥλιος εἶχεν ἀπλῶς εἰσπορευθεῖ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ. Ἡ δεκάτη εἶχεν ἤδη σημάζει, ἔσπευσε νὰ ἐνδύθῃ καὶ κατέβη ἑγκαίρως εἰς τὸ πρόγευμα.
— Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐστιατόριον εὔρεν ἤδη ἐν αὐτῷ συνοιθρισμένους πάντας τοὺς προσκεκλημένους τοῦ καὶ τὴν Μαγδαληνὴν ὡραίαν ἐνδυμασίαν φέρουσαν, ὑπὲρ ποτε διεϋθμον καὶ ζωηράν. Τὴν ἐπλησίασε μετὰ δειλίαν καὶ ἀσπαζόμενος περιπαθῶς τὴν χεῖρά της, εἶπε, εἶσθε εὐχῶς ὡραία σήμερον.
Εὐρίσκατε; τόσο τὸ καλλίτερον εἶπεν ἐκείνη. Εἶμαι πολὺ εὐτυχητή.
— Δὲν ἐτόλμησα νὰ σὰς ἐνοχλήσω χθὲς τὴν ἐσπέραν . . .
— Καὶ σὰς εἶμαι εὐγνώμων δι' αὐτό. . . Ὑπέφερα ἀπὸ ἀφόρητον ἡμικρανίαν. Εὐτυχῶς ἐκοιμήθην καλῶς καὶ τὸ κακὸν παρήλθε. Καὶ ὅμως . . .
Καὶ ὅμως; . . .
— Δὲν θὰ δυνθῶ νὰ λάβω μέρος εἰς τὸ φάρμακόν σου, μεθ' ὅλην τὴν πρός τοῦτο ἐπιθυμίαν μου, διότι φοβοῦμαι μήπως ὁ καυστικὸς αὐτός ἥλιος ἐπαναφέρῃ τὴν ἡμικρανίαν μου, καὶ με ἐμποδίσῃ νὰ παρευθῶ εἰς τὴν θεατρικὴν ἐσπερίδα, ἣν διοργανώσατε καὶ τὴν ὅποιαν τῶσον ἀνυπομονῶς ἀναμένω.
Τὸ πρόγευμα διεξήχθη μετὰ πολλῆς ζωηρότητος τῆς Μαγδαληνῆς διδούσης πάντοτε τὸ σύνθημα. Εὐθὺς ἄμαζαι ἐνοικασθεῖσαι ἀπὸ τῆς προτεραίας μετέφερον τοὺς κεκλημένους εἰς τὴν λίμνην, ἀπέχουσαν τῶν Καρμερῶν ὑπὲρ τὴν ὄραν.
Ἡ συνένταξις τῆς Μαγδαληνῆς μετὰ τῆς κ. Γερβαί; κατὰ τὴν ὀκεισθεῖσαν ὡραν ἔλαβε χῶραν, τί ὅμως ἐλέχθη μετὰ τῶν δύο γυναικῶν μαζὶ εἶναι ἄγνωστον.
Ἐάν ὅμως κρίνωμεν ἐκ τῆς ἀνυποκρίτου χαρᾶς, ἣτις ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης διαλάμπει ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Μαγδαληνῆς; βεβαίως; πράγματα εὐχάριστα τῇ ἀνήγγειλεν ἡ μήτηρ τοῦ ἱατροῦ.
Αἱ ὦραι, ἃς ἡ νέα γυνὴ ἤρθη μετ' ἀνυπομονησίας παρήλθον τέλος, οἱ κεκλημένοι ἐπέστρεψαν μετὰ τῆς λείας των καὶ τὸ γεῦμα ὑπήρξεν ἀσυγκρίτως τερπνότερον τοῦ προγεύματος.
Μόλις εἶχον προσαχθῆ τὰ ἐπιδόρπια, ὅτε θερμῶδως ἦχος ὀργάνων ἐφθασε

σε μέτρι τῆς ἀκοῆς τῶν συνδουλεύων τοῦ Κορβολ. Ἄ! ἰδοὺ ὅτι τὸ θέατρον ἄρχεται, εἶπεν ὁ κ. Ἀρδουέν. Εἰζήμετε ὅτι ὑποχρέηται πρὸς τὸν διευθυντὴν ἀγαπητὴ Κορβολ, ὅτι θὰ τιμηθῆτε διὰ τῆς παρουσίαν σου τὴν παράστασίν του;
— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς τῶν κυριῶν, εἶπεν ὁ Κορβολ ὑποκλιόμενος πρὸ τῆς σὺνίζου του, ἣν κατέτρογε διὰ τῶν ἀπλήστων βλεμμάτων του.
— Ἀγαμέμνοιοιπόν, εἶπεν ἐκείνη, ἐγειρομένη καὶ μεταβαίνουσα νὰ λάβῃ τὸν πῖλόν της.
Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν πάντες ἦσαν ἔτοιμοι, ἔλαβον δὲ τὴν πρός τὸ θέατρον ἄγουσαν, γελῶντες διὰ τὴν καλὴν ἰδέαν ἣν εἶχεν ὁ ὑπαίθριος οὗτος θιάσος νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν σκηνὴν του εἰς Καρμερῆτ.
Ἐφθασαν πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ θεάτρου καὶ ὁ θαυμασμός πάντων ἐξεδηλώθη διὰ τὸν ὡραῖον φωτισμὸν καὶ τὴν πλουσίαν τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πλατείας διακόσμησης.
Πρὸ τῆς σκηνῆς, ἀκριβοῦς ὡς εἰς τὰ μεγάλα θεάτρα, ἦτο τοποθετημένη ἡ ὀρχήστρα, πάντες δ' οἱ μουσικοὶ ἔφερον ὁμοίωμασιν στολὴν Οὐγγρων Οὐσάρων, καὶ ἐξετέλουσαν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ὠραῖον βάλς τοῦ Σούβεργ.
Πρὸ τῆς εἰσόδου ἦσαν τοποθετημένοι δύο χωροφύλακες ἐν μεγάλῃ στολῇ, προσέπειθον δὲ νὰ συγκρατήσωσι τὸ μετὰ τῆς ὀρχῆς συρφεόν πλῆθος, ἐνῶ ὁ ἀγορφυλάξ τῆς κομπούλειως φέρον τὸν τρίχρουν πῖλόν του κατεγινητό εἰς τὴν ἐξέλεγχῆ των εἰσιτηριῶν, τὰ ὅποια ἦ κ. Φλωριμῶν διένεμεν αὐτοπροσώπως, περιβεβλημένη ὡραίαν καὶ ἀπλὴν ἐκ μελαίνης μετὰ ζῆς ἐσθῆτα.
Πάντες ἠγέρθησαν ὅταν ὁ Κορβολ, ὁ δῆμαρχος; τῶν Καρμερῶν εἰσῆλθε μετὰ τῆς συνοδείας του. Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου προὔκωρησε πρὸς ὑποδοχὴν του, ἐνδεδυμένος με μελάν ἐνδυμα, αἶρων ὑπὸ μάλης τὸν τῆς ἐθιμοτυπίας σὺν ἡθῆ πῖλον καὶ χειρόκτια φαίστευκα.
— Θὰ σὰς εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων, κύριε δῆμαρχε, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἀξιότιμους φίλους σου, διότι εὐηρεστήθης νὰ τιμηθῆτε τὸ θέατρόν μου διὰ τῆς ὑψηλῆς παρουσίας σου.
(ἀκολουθεῖ)